

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
12.12.2007
RT I 2007, 56, 375

Tarbijakaitseaduse ja võlaõigusseaduse muutmise seadus

Vastu võetud 11.10.2007

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 17. oktoobri 2007. a otsusega nr 182

I. Tarbijakaitseaduses(RT I 2004, 13, 86; 2005, 71, 547) tehakse järgmised muudatused:

§ 1.Paragrahvi 2 punktid 3 ja 4 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

« 3) kaup – kaupleja pakutav, müüdav või muul viisil turustatav asi või õigus;
4) teenus – kaupleja pakutav, müüdav või muul viisil turustatav hüve, mis ei ole kaup;».

§ 2.Paragrahvi 4 täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:

« (9) Käesoleva seaduse §-des 5–7 sätestatud kohaldatakse vallasasjana pakutavale kaubale.»

§ 3.Paragrahvi 8 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks.

§ 4.Paragrahvi 9:

1)lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Kauba ja teenuse ohutuse tagamise nõuded, tootja ja kaupleja sellealased kohustused ning vastutus on sätestatud toote ja teenuse ohutuse seaduses ning teistes õigusaktides.»;

2)lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 5.Paragrahv 10 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 10. **Kauba ja teenuse garantii**

Kauba või teenuse pakkumisel on lubatud kasutada mis tahes vormis või sõnaühendis sõna «garantii» või muud samatähenduslikku sõna vaid siis, kui selle tähendus vastab võlaõigusseaduses müügi- või töövõtugarantii kohta või ehitusseaduses ehitise garantii kohta sätestatule.»

§ 6.Paragrahvi 11 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

« (5) Käesolevas paragrahvis sätestatud kohaldatakse vallasasjana pakutavale kaubale.»

§ 7.Seaduse 3. peatüki 2. jao pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

**«2. jagu
Kaupleja ja tarbija vahelise tehinguga seotud kauplemisvõtte».**

§ 8.Paragrahv 12 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 12. **Kauplemisvõtte**

(1) Kauplemisvõtte käesoleva seaduse tähenduses on kaupleja tegevus, tegevusetus, teguviis või esitusviis, kommentsteadaanne, sealhulgas reklaam, ja turustamine, mis on otseselt seotud kauba või teenuse reklaamimise, pakkumise, müügi või tarnimisega tarbijale.

(2) Käesolevas jaos kauplemisvõtte kohta sätestatu ei mõjuta eraõigust reguleerivate õigusaktide kohaldamist. Ebaausa kauplemisvõtte kasutamise keelu rikkumine ei too iseenesest kaasa tehingu tühisust.

(3) Käesolevas jaos kauplemisvõtte kohta sätestatu ei mõjuta nende õigusaktide kohaldamist, millega on kehtestatud eelkõige:

- 1) tervisekaitse- või ohutusnõuded kaubale või teenusele või kauba või teenuse pakkumisele ja turustamisele;
- 2) väärismetalltoodete väärismetalli proovi tõendamise ja märkimise nõuded;
- 3) ettevõtja asutamistingimused, teatud tegevusaladel tegutsemiseks vajalike lubade andmise või registreerimise kord, samuti kutsealadele esitatavad nõuded.»

§ 9. Seadust täiendatakse §-dega 12¹–12⁵ järgmises sõnastuses:

« § 12¹. Ebaausa kauplemisvõtte kasutamise keeld

(1) Kauba või teenuse pakkumine ja müük või muul viisil turustamine tarbijale peab toimuma häid kaubandustavasid arvestades ning tarbija suhtes ausalt. Kauba või teenuse pakkumine peab olema kavandatud ja teostatud nii, et tarbijale oleks selge pakkumise äriiline eesmärk.

(2) Ebaausa kauplemisvõtte kasutamine on keelatud nii enne kui ka pärast kauba või teenusega seonduva tehingu tegemist, samuti tehingu tegemise ajal.

§ 12². Ebaaus kauplemisvõtte

(1) Kauplemisvõtte on ebaaus, kui see on vastuolus kaupleja majandus- või kutsetegevuses järgitava hoolsuse (edaspidi *kauplejaametialane hoolsus*) nõuetega ja seoses mingi kauba või teenusega moonutab või tõenäoliselt moonutab oluliselt keskmise tarbija majanduskäitumist, kelleni see kaup või teenus jõuab või kellele see on suunatud.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud keskmise tarbijana käsitatakse piisavalt teavet omavat ja mõistlikult tähelepanelikku ning ettevaatlikku tarbijat, arvestades sotsiaalseid, kultuurilisi ja keelelisi tegureid. Kui kauplemisvõtte on suunatud teatud tarbijarühmale, on keskmiseks tarbijaks selle tarbijarühma keskmine liige.

(3) Kauplemisvõtet, mis tõenäoliselt moonutab oluliselt ainult selliste tarbijarühmade majanduskäitumist, kes oma vaimse või füüsilise puude, vanuse või kergeusklikkuse tõttu on kauplemisvõtte või sellega seonduva kauba või teenuse suhtes eriti vastuvõtlikud moel, mille ettenägemist võib kauplejalt õigustatult eeldada, hinnatakse, lähtudes kauplemisvõtte mõjust kõnealuse tarbijarühma keskmisele liikmele.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatut ei kohaldata reklaami üldisele ja õiguspärasele tavale esitada liialdavaid väiteid või väiteid, mida ei tule võtta sõna-sõnalt.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kaupleja ametialase hoolsuse puhul lähtutakse sellisest oskuste ja hoolsuse tasemest, mille kasutamist tarbijate suhtes võib kauplejalt mõistlikult eeldada ja mis on vastavuses heade kaubandustavade ning hea usu põhimõttega.

(6) Kaupleja ametialase hoolsuse nõuetele vastavuse hindamisel võib kasutada tema majandus- või kutsetegevuses järgitavaid käitumiskodekseid. Käitumiskodeks on teatud majandus- või kutsetegevuses kaupleja käitumist kirjeldav õigusaktiga kehtestamata reeglistik või kokkulepe, mida sellega liitunud kaupleja kohustub järgima. Käitumiskodeksi koostaja, sealhulgas kaupleja või kauplejate grupp, võib ette näha käitumiskodeksit järgima kohustunud kauplejate tegevuse kontrollimise ja nende tegevusega seonduvate kaebuste lahendamise.

(7) Tarbija majanduskäitumise oluliseks moonutamiseks peetakse kauplemisvõtte kasutamist, millega tunduvalt vähendatakse tarbija võimalust teha teadlik valik ja sellega mõjutatakse tarbijat tegema tehinguotsust, mida ta muul juhul ei oleks teinud.

(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud tehinguotsus on tarbija otsus, kas tehing teha või sellest loobuda, samuti millistel tingimustel tehing teha, muu hulgas: kas ja millistel tingimustel osta, kas ostu eest tasuda täies ulatuses või osadena, kas kaup või teenus endale jätta või sellest loobuda või kasutada lepingujärgseid õigusi kauba või teenuse suhtes.

(9) Eelkõige on ebaaus tarbijat eksitav või tema suhtes agressiivne kauplemisvõtte.

§ 12³. Eksitav kauplemisvõtte

(1) Eksitav kauplemisvõtte on nii eksitav tegevus kui ka tegevusetus.

(2) Kauplemisvõtet peetakse eksitavaks, kui sellega esitatud teave on ebaõige või kui faktiliselt õige teabe esitusviis petab või tõenäoliselt petab keskmist tarbijat ja selle mõjul teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud. Teave on ebaõige, kui see sisaldab valeandmeid ühe või mitme alljärgneva asjaolu kohta:

- 1) kauba või teenuse olemasolu või olemus;
- 2) kauba või teenuse peamised omadused;
- 3) kaupleja kohustuste ulatus, kauplemisvõtte kasutamise ajend ja müügiprotsessi laad ning mis tahes avaldus või sümbol, mis seondub otsese või kaudse sponsorlusega või kaupleja, kauba või teenuse tunnustamisega;

- 4) hind või hinna arvutamise alused või konkreetse hinnaeelise olemasolu;
- 5) hoolduse, varuosade, asendamise või parandamise vajadus;
- 6) kauplejana tegutsevat isikut või tema esindajat kirjeldavad tunnused ja õigused, sealhulgas kaupleja nimi ja juriidiline vorm, tema vara, kvalifikatsioon, staatus, tunnustamine, kuuluvus või seotus ja õigused tööstus-, kaubandus- või intellektuaalsele omandile või saadud autasud ja tunnustused;
- 7) tarbija õigused, kaasa arvatud õigus nõuda asja asendamist või saada hüvitist vastavalt võlaõigusseadusele.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 2 nimetatud kauba või teenuse peamised omadused on muu hulgas:

- 1) kättesaadavus;
- 2) tulenev kasu;
- 3) kaasnevad riskid;
- 4) teostus, koostis ja juurdekuuluvad lisandid;
- 5) valmistamise või varumise viis ja aeg;
- 6) kasutusotstarve ja -viis;
- 7) kogus;
- 8) kirjeldus ja päritolu;
- 9) kasutamisest oodatavad tulemused;
- 10) kauba või teenuse kontrollimise või katsetuste tulemused ja olulised tunnused;
- 11) kätetoimetamise tingimused;
- 12) müügijärgne teenindamine ja võimalike kaebuste lahendamise kord.

(4) Kauplemisvõtte on eksitav ka siis, kui selle mõjul konkreetsetes olukorras, arvestades kauplemisvõtte kõiki asjaolusid, teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud, ja kui kauplemisvõttega seondu:

- 1) kauba või teenuse turundusviis, sealhulgas võrdlev reklaam, mis tekitab segadust seoses konkurendi kaupade või teenuste, kaubamärkide, ärinimede või muude eristatavate tunnustega;
- 2) käitumiskoodeksis sisalduva kohustuse täitmata jätmise koodeksit järgima kohustunud kaupleja poolt, kui kaupleja viitab oma seotusele käitumiskoodeksiga.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 2 sätestatud ei peeta eksitavaks kauplemisvõtteks, kui käitumiskoodeksis sisalduv kohustus ei ole täpselt järgitav, vaid on pürgimuslik ja selle täitmist ei ole võimalik kindlaks teha.

(6) Eksitavaks peetakse kauplemisvõtet ka siis, kui sellest konkreetsetes olukorras kõiki kauplemisvõtte asjaolusid ning sidevahendiga seotud piiranguid arvestades ei selgu oluline teave, mida keskmine tarbija vajab teadliku tehinguotsuse tegemiseks, kui sellega on varjatud olulist teavet või esitatud teavet ebaselgelt, arusaamatult, mitmetähenduslikult, ebaõigel ajal või kui ei ole mainitud kauplemisvõtte äriolist eesmärki, kui viimane ei selgu juba kontekstist ning selle mõjul teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud.

(7) Kui teabe edastamiseks kasutatav sidevahend seab ruumilised või ajalised piirangud, võib selle kaudu edastada ainult osa olulisest teabest tingimisel, et kaupleja teeb edastamata jäänud teabe tarbijale kättesaadavaks muul viisil.

(8) Alljärgnevat kauplemisvõtteid peetakse alati eksitavaks ja on keelatud:

- 1) tõele mittevastav väide, et kaupleja on käitumiskoodeksiga liitunud;
- 2) tõele mittevastav väide, et käitumiskoodeksi on heaks kiitnud avalik-õiguslik või muu institutsioon;
- 3) usaldus-, kvaliteedi- või nendega võrdväärse märgi kasutamine ilma sellekohase loata;
- 4) tõele mittevastav väide, et kaupleja, tema kauplemisvõtte või tema pakutava kauba või teenuse on heaks kiitnud, kinnitanud või lubanud avalik-õiguslik või eraõiguslik institutsioon, või samasisulise väite esitamine heakskiiduks, kinnitamiseks või loa saamiseks vajalikele tingimustele vastamata;
- 5) ostukutse kauba või teenuse ostmiseks kindlaksmääratud hinnaga, kui kaupleja jätab seejuures avaldamata oma põhjendatud kahtluse, et ta ei ole suuteline sellise hinnaga seda kaupa või teenust või sellega võrdväärset kaupa või teenust pakkuma või korraldama selle tarnimist teise kaupleja poolt ajavahemikus ja kogustes, mis on mõistlikud seda kaupa või teenust, selle reklaamimise ulatust ja pakutud hinda arvestades (peibutusreklaam);
- 6) ostukutse kauba või teenuse ostmiseks kindlaksmääratud hinnaga ja seejärel reklaamitud kauba või teenuse näitamisest keeldumine või defektse näidise demonstreerimine või kõnealuse kauba või teenuse tellimuse vastuvõtmisest või mõistliku aja jooksul tarnimisest keeldumine teistsuguse kauba või teenuse müügi edendamise eesmärgil (peibutusmüük);
- 7) tõele mittevastav väide, et kaup või teenus on saadaval ainult väga piiratud aja jooksul või teatud tingimustel saadaval väga piiratud aja jooksul, et mõjutada tarbijat kohe otsustama ja jätta ta ilma piisavast võimalusest või ajast, mis on vajalik teadliku valiku tegemiseks;
- 8) tarbijale, kellega kaupleja on enne tehingu tegemist suhelnud võõrkeeles, müügijärgse teenuse osutamise lubamine, teavitamata tarbijat, et sellise teenuse kasutamine on võimalik ainult mõnes teises keeles;
- 9) tõele mittevastav väide või muul moel tõele mittevastava mulje loomine, et kauba või teenuse müük on õiguspärane;
- 10) tarbijale õigusaktidega antud õiguste esitamine kaupleja pakkumise eripärana;

- 11) reklaamiga mitteseostatavate tekstide edastamine meedias eesmärgiga kauba või teenuse müüki edendada, kui kaupleja on edastamise eest maksnud, kuid ei anna sellest tarbijale teada teksti sisu või selgelt äratuntava kujutise või heli kaudu (reklaamtekst);
- 12) oluliselt ebatäpne väide sellise riski olemuse ja ulatuse kohta, mis ohustab tarbija või tema perekonna turvalisust, kui tarbija kaupa või teenust ei osta;
- 13) teise tootja tootega sarnase toote müügi edendamine viisil, mis tahtlikult eksitab tarbijat, pannes ta uskuma, et toote on valmistanud nimetatud teine tootja;
- 14) niisuguse müügiskeemi loomine, kasutamine ja arendamine, milles osalemisel tarbija tasub võimaluse eest saada hüvitist tulenevalt peamiselt teiste tarbijate süsteemi kaasamisest, mitte kaupade või teenuste müügist või tarbimisest (püramiidmüügiskeem);
- 15) tõele mittevastav väide, et kaupleja kavatses kauplemise lõpetada või tegevuskohta vahetada;
- 16) väide, et kaup või teenus aitab õnnemängudes võita;
- 17) tõele mittevastav väide, et kaup või teenus ravib haigusi, talitlushäireid või väärtuseid;
- 18) ebatäpsete andmete edastamine turutingimuste või kauba või teenuse turult leidmise võimaluste kohta, et mõjutada tarbijat kaupa või teenust omandama tavapärasest ebasoodsamatel tingimustel;
- 19) auhinna lubamine ilma kirjeldatud auhindu või mõistlikke samaväärseid auhindu välja andmata;
- 20) kauba või teenuse kirjeldamine sõnadega «prii», «tasuta» või muu samalaadse väljendiga, kui tarbija peab tasuma muude kulude eest, kui pakkumisele reageerimise ja kauba kättesaamise või kohaletoimetamisega seotud vältimatud kulud;
- 21) turundusmaterjalidesse arve või maksmisele viitava samalaadse dokumendi lisamine, mis jätab tarbijale vale mulje, et ta on turustatava kauba või teenuse juba tellinud;
- 22) tõele mittevastav väide või muul moel vale mulje loomine, et kaupleja ei tegutse oma majandus- või kutsetegevusega seotud eesmärgil, või tõele mittevastavalt enda esitlemine tarbijana;
- 23) tõele mittevastava mulje loomine, et kauba või teenusega seotud müügijärgsed teenused on lisaks Eestile kättesaadavad ka teistes liikmesriikides.

§ 12⁴. Oluline teave ostukutsel

(1) Ostukutse on kaupleja edastatud kommertsteeandanne, milles on selle edastamise vahendile kohasel viisil esitatud kauba või teenuse omadused ja hind ning seega võimaldatud tarbijal ostu sooritada.

(2) Käesoleva seaduse § 12³ lõikes 6 nimetatud oluline teave on ostukutse puhul järgmine teave, kui see ei selgu juba kontekstist:

- 1) kauba või teenuse peamised omadused ulatuses, mis on kohane sellele kaubale või teenusele ja teabe edastamiseks kasutatavale sidevahendile;
- 2) kaupleja tegevuskoha aadress ja nimi või ärinimi ning vajaduse korral selle kaupleja aadress ja nimi või ärinimi, kelle huvides ta tegutseb;
- 3) kauba või teenuse hind koos maksudega või hinna arvutamise alused, kui kauba või teenuse olemusest tulenevalt ei ole võimalik hinda eelnevalt välja arvutada;
- 4) hinna sisse arvestamata veo-, posti- või kättetoimetamiskulud või teave, et selliste kulude tasumine on nõutav, kui neid kulusid ei ole võimalik eelnevalt välja arvutada;
- 5) kauba või teenuse eest tasumise kord;
- 6) kauba kättetoimetamise või tellimuse täitmise ja kaebuste lahendamise kord, kui see erineb kaupleja ametialase hoolsuse nõuetest;
- 7) viide vastava õiguse olemasolule tehingu puhul, millest on võimalik taganeda või mida on võimalik üles öelda.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud teabele on ostukutse puhul oluliseks teabeks ka selline teave, mille esitamise nõue kauba või teenuse turustamisel või reklaamimisel on kehtestatud Euroopa Liidu õigusaktiga.

§ 12⁵. Agressiivne kauplemisvõte

(1) Kauplemisvõte on agressiivne, kui sellega konkreetse olukorras, arvestades kõiki selle asjaolusid, ahistamine, sunni, sealhulgas füüsilise jõu kasutamise, või liigse mõjutamise kaudu oluliselt kahjustatakse või tõenäoliselt kahjustatakse keskmise tarbija valikuvabadust või mõjutatakse tema käitumist kauba või teenuse suhtes ning selle mõjul tarbija teeb või tõenäoliselt teeb tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei teeks.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud liigne mõjutamine on kaupleja tugevama positsiooni ärakasutamine tarbijale surve avaldamiseks viisil, mis oluliselt piirab tarbija võimalust teha teadlik valik. Tarbijale surve avaldamine võib toimuda ka füüsilist jõudu kasutamata või ähvarduseta seda kasutada.

(3) Kauplemisvõtte puhul ahistamise, sunni või liigse mõjutamise kindlaksmääramisel võetakse arvesse järgmised asjaolud:

- 1) kauplemisvõtte ajastus, koht, olemus ja kestus;
- 2) ähvardav või solvav käitumine või selline keelekasutus;
- 3) tarbija otsustusvõimet vähendava tõsise õnnetusjuhtumi või eriliste asjaolude teadlik ärakasutamine, et mõjutada tarbija otsust kauba või teenuse suhtes;
- 4) kaupleja poolt pealesunnitud koormav või ebaproportsionaalne lepinguväline takistus, kui tarbija soovib kasutada lepingulisi õigusi, kaasa arvatud õigust lepingust taganeda või vahetada kaupa, teenust või kauplejat;
- 5) ähvardus rakendada meetmeid, mis õiguslikult ei ole võimalikud.

(4) Alljärgnevat kauplemisvõtteid peetakse alati agressiivseks ja on keelatud:

- 1) mulje loomine, et tarbija ei saa enne lepingu sõlmimist lahkuda;
- 2) tarbija külastamine tema kodus, eirates tarbija palvet lahkuda või mitte tagasi tulla, välja arvatud lepingulise kohustuse täitmiseks õigusaktidega sätestatud tingimustel ja ulatuses;
- 3) järjekindlate ja soovimatute pakkumiste tegemine telefoni, faksi, e-posti või muu sidevahendi abil, välja arvatud lepingulise kohustuse täitmiseks õigusaktidega sätestatud tingimustel ja ulatuses;
- 4) kindlustuspoliisi alusel nõuet esitada soovivalt tarbijalt selliste dokumentide nõudmine, mida nõude põhjendatuse seisukohast ei saa mõistlikkuse põhimõtte kohaselt pidada asjakohasteks, või järjepidev asjasse puutuvatele kirjadele vastamata jätmine, et panna tarbija loobuma oma lepingujärgsete õiguste kasutamisest;
- 5) reklaamis sisalduv lastele suunatud otsene pöördumine, millega neid kutsutakse üles ostma reklaamitud kaupa või teenust või veenma vanemaid või teisi täiskasvanuid seda tegema;
- 6) kohese või hilisema tasu nõudmine tarbijale kaupleja poolt kättetoimetatud kauba või osutatud teenuse eest, mida tarbija ei ole tellinud, või sellise kauba tagastamise või hoidmise nõudmine, välja arvatud juhul, kui kaup on võlaõigusseaduse § 99 lõike 3 kohaselt tarnitud asenduskaup (tellimata kauba müük);
- 7) tarbijale antud sõnaselge teadaanne, et kauba või teenuse ostmata jätmine ohustab kaupleja tööd või sissetulekut;
- 8) tõele mittevastava mulje loomine, et tarbija on juba võitnud, võidab või pärast teatud tegevust võidab auhinna või saab muud samaväärset kasu, kui tegelikult auhind või muu samaväärne kasu puudub või kui auhinna või muu samaväärse kasu kättesaamine eeldab tarbijalt rahamaksmist või muud kulutusega seotud tegevust.»

§ 10. Paragrahvi 17 lõike 2 punkt 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 8) nõuda maakohtu kaudu tarbijate kollektiivseid huve ebamõistlikult kahjustavate tüüptingimuste ja ebaausate kauplemisvõtete kasutamise keelamist ning tarbija õigusi rikkuva muu tegevuse lõpetamist.»

§ 11. Paragrahvi 29 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Komisjonil on õigus kaebuse menetlemine lõpetada, kui:

- 1) kaebuse läbivaatamisel selgub, et selle lahendamine ei kuulu komisjoni pädevusse;
- 2) kaebuse lahendamine esitatud tõendite alusel ei ole võimalik, kuna nõuab põhjalikku uurimist ja tunnistajate ärakuulamist;
- 3) vaidlevad pooled saavutavad kokkuleppe enne komisjoni istungit, istungil või istungite vahelisel ajal;
- 4) tarbija loobub kaebusest.»

§ 12. Paragrahvi 41 täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:

« (3¹) Tarbijakaitseameti peadirektor või tema volitatud isik võib teha ettekirjutuse ja nõuda kauplejalt ebaausa kauplemisvõtte kasutamise lõpetamist, või kui kauplemisvõtet ei ole veel kasutatud, kuid seda kavatakse teha, nõuda selle kasutamisest hoidumist.»

§ 13. Paragrahvid 43 ja 44 tunnistatakse kehtetuks.

§ 14. Seadust täiendatakse §-ga 47¹ järgmises sõnastuses:

« § 47¹. Ebaausate kauplemisvõtete kasutamise keelu rikkumine

(1) Kaupleja poolt ebaausate kauplemisvõtete kasutamise keelu rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.»

§ 15. Paragrahv 48 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 48. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 45–47¹ sätestatud väärtegudele kohaldatakse karistusseadustiku üldosa ja väärteomenetluse seadustiku sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 45–47 sätestatud väärtegude kohtuväline menetleja on:

- 1) Tarbijakaitseamet;
- 2) Tervisekaitseinspeksioon;
- 3) valla- või linnavalitsus.

(3) Käesoleva seaduse §-s 47¹ sätestatud väärtegude kohtuväline menetleja on Tarbijakaitseamet.»

§ 16. Seadust täiendatakse normitehnilise märkusega järgmises sõnastuses:

«¹Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, 11.06.2005, lk 22–39).»

II. § 17. Võlaõigusseaduse muutmine

Võlaõigusseaduse (RT I 2001, 81, 487; 2005, 61, 473) § 99 lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Tarbija vaikimist või tegevusetust ei loeta tarbija nõustumuseks.»

III. § 18. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2007. aasta 12. detsembril.

Riigikogu esimees Ene ERGMA